

„Kresťanstvo upadá kvôli svojej otvorenosti voči nekresťanskému svetu a snahe odbúravať aj posledné povinnosti“

Matej Gavlák

15. novembra 2023 ✝ Spoločnosť

Je na čase zasadiť ranu konšpiráciám a hoaxom o tom, ako Kristovo učenie – kresťanstvo – „utláčalo“ národy, „utláčalo“ ženy, „umenšovalo“ človeka. Nič z toho nie je pravda. Pravdou je presný opak – naše náboženstvo pozdvihlo človeka a civilizáciu spôsobom, aký v dejinách sveta nemá obdoby.

Jeden z najzaujímavejších geopolitických youtubových kanálov je určite ten s názvom *Whatifalthist*. Tento kanál sa skutočne venuje predovšetkým politike, snahe predpovedať budúce smerovanie civilizácie na základe pozorovania a analyzovania súčasných trendov, či vysvetľovaniu podstaty ideológií od komunizmu až po feminizmus. V jednej z najnovších častí sa autor zameral na vplyv kresťanstva na dejiny a zmenu sveta. Na základe uvedených dôkazov nazval kresťanstvo „tým najlepším, čo sa mohlo ženám pritrafiť“, či „najúspešnejším náboženstvom v dejinách“.

Ilustračný obrázok, zdroj: elperfilmenoshumano.com

Ježiš bol skutočnou historickou postavou

Autor kanála, americko-kanadský polyhistor Rudyard Lynch, uvádza, že ukrižovanie Krista, hoci bolo „*najdôležitejšou udalosťou v dejinách*“, vtedajší cisár Tiberius zrejme ani nezaznamenal, a ak aj áno, išlo pre neho iba o štatistický pojem. Grécko-rímsku kultúru celkovo vníma Lynch ako „*veľmi podobnú tomu, čo my žijeme dnes*“ – keďže pôvodne išlo o zbožné národy, ktoré však časom svoju vieru takmer úplne stratili a svoje náboženské zvyklosti vnímali už len z kultúrno-historickej perspektívy. Táto civilizácia bola charakterizovaná náboženskou slobodou a vysokým ekonomickým rastom, čo ju však postupne priviedlo k morálnej dekadencii a vzdaniu sa svojich hodnôt. Rimania sa z pôvodne „*morálneho, odvážneho a ťažko pracujúceho národa*“ prepracovali až k úplnej „*degenerácii cisárskeho dvora*“.

Autor sa ďalej zameriava na židovský ľud, ktorý označuje za „*najpodivnejší národ v celom Rímskom impériu*“. Rimania Židov vnímali asi tak, ako my dnes vidíme Taliban – za „*náboženských*“.

fundamentalistov“, ktorí boli úplne oddelení od okolitého sekulárneho sveta. Malý židovský národ – v rámci ríše išlo o asi 13 percent obyvateľov – navyše Lynch pripodobňuje k malému írskemu národu, kde rebélia voči Londýnu bola taktiež považovaná za niečo „čnostné“.

„Vieme, že Ježiš bol skutočnou historickou postavou, keďže máme o ňom rímske, židovské i kresťanské záznamy... Ak teda budete pri rozhovore počuť niekoho hovoriť, že neverí, že Ježiš niekedy existoval, taká osoba proste nevie o čom hovorí,“ púšťa sa autor do témy Ježiša z Nazareta. Na Ježišovi si všíma, že bol jednou z mála postáv, ktoré nepochádzali z vyšších vrstiev a predsa si ich história pamätá.

Lynch ďalej vysvetľuje, že Gréci a Rimania boli známi svojou logikou a filozofiou, ako aj univerzalistickým náboženstvom, v ktoré však neverili. Ježiš podľa jeho mienenia zaplnil grécko-rímsky náboženský rámec židovským Bohom a etickým kódexom – čím vytvoril z kresťanstva rovnako univerzalistické náboženstvo, ktoré sa následne mohlo stať vierou celej ríše a nielen jedného jej kmeňa.

Dobrá novina

Kanál *Whatifalthist* ďalej vysvetľuje, akým neuveriteľným historickým prevratom kresťanstvo bolo. Do tej doby totiž nenachádzame žiadneho učiteľa či náboženského vodcu, ktorý by tvrdil, že *„najdôležitejšou silou na svete je láska“*. Autor upozorňuje, že *„myšlienka milovať pokorných a dávať druhým bola v tom čase svetu úplne cudzia“* a Ježiš bol prvý, kto takýto koncept predstavil.

Ako už bolo uvedené vyššie, ani Rimania, ani Gréci vo svojich bohov v skutočnosti neverili. Svoje náboženstvo vnímali *„asi tak, ako my dnes, keď ideme na Vianoce do kostola, aby sme svojej babičke nezlomili srdce“*. Keďže ich mŕtve náboženstvo nenapĺňalo ich duchovné potreby, obracali sa k desivým mystickým kultom bohýň Isis, Diany a ďalších, kde sa vykonávali tajné rituály a vyučovali tajné vedomosti.

„Súčasťou kresťanskej geniality,“ pokračuje však Rudyard Lynch, *„bolo, že všetko „tajné“ vynieslo na svetlo sveta – takže i bežní ľudia mohli vidieť a prežívať, čo bolo predtým prístupné len veľkňazom“*. Kresťanstvo sa preto súdobému človeku javilo ako *„neuveriteľne hlboké a nádherne“*. Ešte i jeho hlavné posolstvo – Dobrá novina – bolo nádherou, o akej vtedajší človek predtým nepočul. Keďže však vtedajšia vrchnosť nebola naklonená kresťanstvu, platilo akési nepísané pravidlo, že normálny občan ho má nenávidieť.

Kresťanstvo zachránilo ženy od sexuálneho otroctva

Aký typ človeka teda kresťanstvo oslovovalo vo svojich počiatkoch? Autor odpovedá:

„Predstavte si 35-ročnú ženu miešaného kórejsko-mexicko-britského pôvodu, ktorá žije na predmestí Los Angeles a pracuje v Tesco. Taká osoba je úplne odrezaná od koreňov svojich predkov. Ak sa jej niekto opýta na jej náboženstvo, zmysel a tak podobne, nevie odpovedať. V našej spoločnosti sú takíto ľudia náchylní na učenie New Age...“

25 percent populácie Rímskej ríše boli otroci bez akýchkoľvek práv – mohli byť bití a dokonca sexuálne zneužívaní podľa ľubovôle svojho pána. Kresťanstvo prišlo s učením tak nesmiernej láskavosti a zdvorilosti aj voči tým najväčším týraným, že páni si neraz nevedeli pomôcť a museli zabezpečiť svojim kresťanským otrokom lepšie podmienky. Aj kvôli týmto vlastnostiam sa stávalo kresťanstvo čím ďalej, tým

atraktívnejším. Nezabúdajme tiež, že rímsky svet bol veľmi brutálny a násilnícky.

Kresťanstvo doslova zachránilo ženy od sexuálneho otroctva, ktoré bolo všadeprítomné. *„Jednou z vecí, ktoré považujem za ironické,“* hovorí autor, *„je, že feminizmus brojí proti kresťanskej sexuálnej morálke, pričom si feministky neuvedomujú, že tieto usmernenia existujú, aby ochraňovali ženy proti mocným mužom.“* Kresťanská morálka nesmierne pozdvihla a ochránila ženu ako takú, ktorá sa tak mohla stať právoplatnou manželkou vysnenému mláďencovi, než aby skončila v háreme nejakého bohatého Rimana.

Ešte v 15. storočí boli ženy v každej civilizácii okrem kresťanskej držané zamknuté doma, vydávať sa museli v 15 rokoch, podľa autora boli tiež v oblasti genitálií mrzačené, a o vôbec nejakých „právach“ nemohlo byť ani reči. *„Takmer každý kresťanský štát sa správal k ženám lepšie, ako hociktorá iná, nekresťanská spoločnosť.“*

Velké reformy

Kresťanstvo býva ateistickými filozofmi s obľubou označované za pôvodcu pádu Rímskej ríše. Podľa Lyncha bol však osud ríše spečatený dávno predtým, ako sa kresťanstvo stalo jej náboženstvom. V každom prípade prišlo kresťanstvo s doposiaľ nevídanými reformami:

„Gladiátorské zápasy boli zakázané; charity pre chudobných sa masívne budovali – a to až tak, že v bohatších provinciách sa prestal objavovať hladomor; s rozpadom ríše bolo zrušené otroctvo. Otroctvo síce úplne nevymizlo až do roku 1100, ale v Európe bolo otroctvo kresťanstvom zakázané.“

Kresťanstvo si poradilo aj s dlhovým otroctvom a to predstavením systému „bankrotu“. Namiesto konceptu „otroka“ prišlo s novým konceptom „pracujúcej triedy“ a zastavilo krutosť, ktorá nebola považovaná za nevyhnutnú.

Kanál *Whatifalthist* pripomína, že islam, budhizmus, judaizmus či konfucianizmus sa síce zhodujú v tom, že život je brutálny, ale sú zároveň toho názoru, že *„sa s tým aj tak nič nedá robiť“* a tak hľadajú len spásu skrze náboženstvo. Avšak kresťanstvo ako jediné hovorí, že *„život je síce brutálny, ale nasledovaním Krista ho môžeme urobiť lepším“*. Kresťanstvo sa teda snaží aktívne meniť pozemský svet, kým napríklad v budhizme *„zle zaobchádzajú so ženami s odôvodnením, že svet bude aj tak zlým miestom“*. Kanál pokračuje:

„Kresťanstvo spopularizovalo myšlienku, že všetci ľudia sú si rovní pred Bohom – čo bolo niečo, čo predtým neexistovalo. V skorších dobách bola predstava, že v rôznych triedach boli ľudia rôzni a tak si zasluhovali rôzne veci a prístup. Ľudia tak dostávali rôzne tresty za ten istý priestupok. V stredoveku bolo svetské právo a cirkevné právo... V cirkevnom práve neboli absolútne žiadne triedne rozdiely, keďže všetci si boli v očiach Boha rovní.“

Kresťanstvo tiež nižšie vrstvy – už nie „otrokov“, ale „pracujúci ľud“ – ochraňovalo voči privilegovaným vrstvám; ba čo viac, máme záznamy o tom, ako sa mnísi stavali na stranu juhoamerických domorodcov proti mocným španielskym vojvodcom a podnikateľom.

Ako katolícka Cirkev vynašla vedu

My si dnes už len ťažko dokážeme predstaviť, ako veľmi boli predkresťanské kultúry posadnuté vojnou a násilím. Niečo málo nám môže približovať islamská mentalita a zábery na po zuby ozbrojených a šatkami zakrytých džihádistov. V každom prípade, Rudyard Lynch vysvetľuje:

„Pohanské kultúry pred kresťanstvom boli posadnuté vojnou a maskulinitou. Všimnite si Nórov, ktorí urobili z boha vojny a stratégie, Odina, ich najdôležitejšieho boha a ich nebo bolo pre mužov, ktorí zomreli v boji a mohli v ňom bojovať už navždy. Aj keltské národy vždy hovorievali, že smrť a boje vždy prinášajú reinkarnáciu.“

Bolo to práve kresťanstvo, ktoré dalo svetu istú vyváženosť – a to až do takej miery, že, áno, na jednej strane sme mali križiakov a rytierov, no na druhej strane sme v Európe dávali slobodu roľníkom a vojnovým zajatcom. Podľa autora však nevýhodou bolo, že kresťanské pacifistické tendencie natoľko oslabili tie národy, ktoré predtým nedisponovali veľkým bojovým zápalom, že tie potom upadli do osídel militantného islamu. Len za niekoľko málo desaťročí sme stratili 2/3 kresťanského územia – prakticky všetko mimo Európy, ktorá bola vždy vojnovou spoločnosťou.

Ďalším, úplne novým fenoménom, ktorý naša viera priniesla, bol „pocit viny“ – stredoveká Európa sa stala tak sebakritickou (v dobrom slova zmysle) a zamýšľajúcou sa nad každým svojím krokom, ako žiadna iná civilizácia. Katolícka Cirkev preto podľa Lyncha stála za „najväčším technologickým rozmachom za 2000 rokov“, čo sú „zásluhy, ktoré však dnes kresťanstvu vôbec nepripisujeme“. Video pokračuje:

„To Cirkev vynašla vedu. Vedecká metodika bola vynájdená mníchmi v 14. storočí... Myšlienka, že môžete použiť racionálne myslenie, aby ste odhalili prírodné zákony, je filozoficky závislá na kresťanstve... Jeden z kresťanských predpokladov je, že to, čo Boh stvoril, je dobré. Stredoveký katolicizmus tiež prišiel s tézou, že ak porozumieme Božiemu stvoreniu, porozumieme Bohu. Kresťania verili v abstraktnú pravdu, ktorá stála na počiatku vedy.“

Toto je v obrovskom protiklade s islamom, ktorý v 11. storočí prijal doktrínu, podľa ktorej je korán nadradený okolitému svetu – a teda skúmanie okolitého sveta je vlastne irelevantné. Ďalšie civilizácie ako India a Čína zas uprednostňovali filozofiu, podľa ktorej je svet príliš chaotický na porozumenie, a preto snažiť sa svetu porozumieť bolo u nich vnímané ako hlúpe, arogantné a nezmyselné. Ani Gréci a Rimania nemali vedu v pravom slova zmysle, pretože „im chýbala vedecká pokora“. Lynch vysvetľuje, že pre Grékov bola racionalita nadradená aktuálnym vedeckým dôkazom. Pokračuje:

„Keďže kresťanstvo urobilo z pokory najväčšiu cnosť, prijalo zásadu, že „my vlastne nič nevieme“, a preto „musíme preskúšať každé jedno tvrdenie až do toho najvyššieho stupňa.“ Z tohto dôvodu je vedecká metóda... vybudovaná výhradne na kresťanských filozofických konštruktoch, ako sú pokora, hľadanie pravdy a sebakritika. Nie je preto náhoda, že takmer všetci veľkí vedci minulosti boli oddaní kresťania.“

Dokonca aj myšlienkový prúd „progresu“ – akéhosi neustáleho postupu vpred – vychádza z kresťanstva. Väčšina iných kultúr totiž buď neverila, že čas naozaj existuje, alebo pokladala čas za veličinu, ktorá sa neustále cyklí a opakuje. Až kresťania prišli s predstavou času ako „priamkou“ a to pre Ježišov prísľub, že na „konci času“ – na konci tejto priamky – sa opäť vráti na Zem.

Kanál *Whatifalthist* tiež upozorňuje na to, že kvôli všetkým týmto aspektom tam, kde dochádza k úpadku kresťanstva, dochádza za niekoľko generácií aj k úpadku vedy a technického pokroku, keďže „*kresťanstvo býva nahradzované sekulárnymi pseudonáboženstvami, ktoré nedovoľujú žiadnu sebakritiku*“. Z tohto dôvodu došlo k vedecko-technickému úpadku napríklad v bývalom Sovietskom zväze. Dnešným „sekulárnym náboženstvom“ je LGBT/transgender, ktoré taktiež neuznávajú žiadne vedecké dôkazy proti svojim umelým konštruktom.

Stane sa z moderného kresťanstva forma budhizmu?

V poslednej tretine svojho videa sa Rudyard Lynch venuje otázke rapídneho úpadku kresťanstva v dnešnom svete a predstavuje niekoľko veľmi zaujímavých postrehov. Hovorí, že upadajúce civilizácie, keď si uvedomia svoj stav, majú „*tendenciu zväčšovať chybu, kvôli ktorej sa do úpadku dostali*“. Aztékovia takto čím ďalej, tým častejšie prinášali ľudské obety bohom, „aby ich tak uzmierili“, pričom práve tieto obety boli azda hlavnou príčinou ich úpadku. To isté Hitler – keď vycítil, že vojnu prehráva, znásobil úsilie vyvražďovať Židov a Slovanov, pričom práve to viedlo k najväčšej nenávisti a odporu voči nemu. A takto by sa dalo pokračovať donekonečna.

V každom prípade, kresťanstvo sa dopúšťa rovnakej chyby – čím ďalej, tým viac znásobuje tendencie, kvôli ktorým sa dostalo do úpadku, čím svoj úpadok rapídne zrýchľuje. Lynch vysvetľuje:

„Väčšina ľudí kritizuje kresťanstvo za to, že je príliš kontrolujúce, staromódne a dogmatické. Pravdou však je, že v porovnaní s inými náboženstvami je kresťanstvo príliš jemné a otvorené zmenám.“

Inými slovami – v našom prípade sú to práve čím ďalej, tým väčšia otvorenosť nekresťanskému (protikresťanskému) svetu a odbúravanie aj posledných povinností, čo zrýchľuje úpadok kresťanstva. Kresťanstvo má historicky svoju ženskú (charita, vnútorné prežívanie...) a mužskú (templári, slávnostné obrady...) časť. Moderné kresťanstvo však takmer úplne zavrhuje mužskú časť a neustále vyvyšuje tú ženskú, čo je však len ďalším urýchľovačom úpadku nášho náboženstva. Kresťanstvo teda nielenže stráca mužov a otcov – ale aj vlastnú životaschopnosť a obranyschopnosť. A aby toho nebolo málo, „čisto ženské kresťanstvo“ už vlastne ani nie je kresťanstvom. Lynch:

„Dnešné kresťanstvo pretláča mäkkosť a zženštilosť; kresťanstvo sa pritom bez aktívnej mužskej kultúry stáva v podstate budhizmom. Po II. svetovej vojne sa kresťanský mužský vojnový duch stal tabuizovanou záležitosťou... čo viedlo k dominancii ženského ducha a s ním spojenou „zahanbenosťou byť kresťanom“, nedostatkami akýchkoľvek zásad atď. Kresťanstvo sa snaží spáchať sociálnu samovraždu.“

Autor však upozorňuje, že ak úplne odstránime kresťanské morálne zásady, tie budú len nahradené „woke morálnymi zásadami“ – inými slovami, „tyraniou“.

Kresťanstvo musí preto podľa autora radikálne posilniť svoj mužský element, musí trvať na svojich stáročných zásadách a prikázaniach, a musí zo svojho centra odstrániť nekresťanské prúdy. Takto bude môcť začať odznova.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/krestanstvo-upada-kvoli-svojej-otvorenosti-voci-nekrestanskemu-svetu-a-snahe-odburavat-aj-posledne-povinnosti/>

